

[Socialministeren]

konkret stilling; det har heller ikke været hensigten med spørgsmålet.

Tove Jørgensen (DKP):

Nej, som jeg har sagt til ministeren i min begrundelse, så mener jeg, at sagen har principiel betydning, fordi vi har et stigende antal allergitilfælde her i landet. Det er en urimelig ting, hvis de mennesker, der har store udgifter ved at holde deres allergi nede med forskellige midler, afvises af bistandskontorerne under henvisning til, at der ikke er den fornødne lovhjælp eller mulighed for at yde dem hjælp.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at jeg, siden mit spørgsmål er blevet offentliggjort, har fået henvendelser fra andre personer, der viser, at bistandskontorerne åbenbart generelt – her drejer det sig om et andet bistandskontor – afviser den slags sager. Her drejer det sig om en udgift til ordineret medicin på 300 kr., hvor der gives afslag på tilskud, og hvor man, efter at lægerne har ansøgt, giver en hjælp, men ikke med tilbagevirkende kraft, sådan at den pensionist, der drejer sig om, i virkeligheden har mistet penge.

Jeg vil gerne høre ministeren, om ikke der er behov for at indskærpe over for kommunerne, at der skal ydes hjælp i disse tilfælde, og at de, der søger, skal gives en omfattende orientering om de muligheder, der findes. Jeg synes, det er vigtigt, at vi tilstræber, at informationen til borgerne bliver så konkret og nøjagtig som muligt, så de ikke ustandselig skal ramme panden imod en mur, når de henvender sig til bistandskontorerne.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg har meget sjældent været så enig med fru Tove Jørgensen, som jeg var i hendes betragtninger i hendes sidste indlæg. Enhver forbedring af informationsniveauet og rådgivningsniveauet er både jeg og altså også fru Tove Jørgensen tilhænger af.

Jeg har redegjort for den principielle situation, som fru Tove Jørgensen har bedt mig om det. Jeg har redegjort for, at der er tilskudsmuligheder under visse angivne forudsætninger, og jeg skal gerne lade undersøge, om der kunne tænkes at være nogen usikkerhed om disse muligheder, sådan som jeg her har redegjort for dem. Det tror jeg ikke der

er. Men hvis man skønner, der er det, skal vi gerne vurdere, om det er muligt at informere bedre, også fra statens side og også på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

14) Til *socialministeren* af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren ændre reglerne for barselorlov evt. i forhandling med indenrigsministeren, så det bliver muligt for en kvinde, der har barselorlov, til trods herfor at passe sit tillidshverv som kommunalbestyrelsesmedlem?«

(Spm. nr. 536).

Skriftlig begrundelse.

En kvinde, der som suppleant skulle indtræde i kommunalbestyrelsen for Fjends, måtte opgive dette, da hun havde barselorlov. Mens det er en ganske naturlig ting, at man ikke kan påtage sig andre lønnede hverv, når man har barselorlov fra sin faste stilling, så forekommer det ikke rimeligt at lade barselorloven hindre en kvinde i at påtage sig repræsentative tillidshverv såsom kommunalbestyrelsesmedlem, hvis hun mener at kunne klare det. Kommunalbestyrelsesmedlemmer modtager jo ikke løn for tillidshvervet.

Socialministeren (Erling Jensen):

Hr. Bernhard Baunsgaard har i sit spørgsmål givet udtryk for et ønske om, at man ændrer reglerne om udbetaling af dagpenge i forbindelse med barselorlov eller ændrer praksis i denne forbindelse, så det skulle blive muligt for en kvinde at få udbetalt dagpenge, selv om den pågældende passer et tillidshverv som kommunalbestyrelsesmedlem under barselorloven.

Jeg kan oplyse, at sikringsstyrelsen hidtil har fulgt den praksis, at kvinder i almindelighed kun har ret til dagpenge ved fødsel, når de ikke påtager sig arbejde i fraværperioden. Denne betingelse gælder også arbejdsgivers ret til refusion af løn ydet under barselorloven. Der gælder derimod ikke noget krav om, at kvinden skal være uarbejdsdygtig under barselorloven. Efter dagpengelovens § 33 kræves det, at kvinden er fraværen-